

като ги изгониха оттамъ, а пъкъ другитѣ турски войски, слѣдъ като нахълтаха въ укрѣплението № 19, покачиха се върху брустверитѣ и насипитѣ и викаха: „Алахъ! Алахъ! Да живѣе Султана!“.

По заповѣдъ на мюшира, бѣха събрали прѣдварително откъмъ тази страна редовни и нередовни кавалеристи, поддържани отъ два баталиони, скрити до това врѣме задъ сламенитѣ купи между градътъ и укрѣплението № 18; тѣзи кавалеристи се спустнаха върху разбития неприятель, като го сѣчаха съ сабитѣ си. Снарядитѣ отъ артилерията на редутитѣ 21 и 22 довършиха работата, като сѣяха смъртъ и безпорядкъ въ редоветѣ на бѣгающитѣ. Казашки конници посрѣщнаха наистина турскитѣ войски, ала, разбити веднага, бидоха увлечени и тѣ въ общия безпорядкъ.

При изпразването на укрѣплението № 19, Руситѣ оставиха въ него освѣнъ орждията, що бѣха прѣвзели прѣжния день и двѣ други орждия, които не сж могли да откаратъ, както и голѣмо количество муниции.

Обезсърдението, което видѣхме отъ два дни насамъ въ Турцитѣ, се замѣни съ голѣма радостъ. Честитенията единъ другиму и благодаренията къмъ Провидението нѣмаха край. Офицеритѣ, войницитѣ и жителитѣ